

[ODOŁAĆ *vb pl*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w o- oraz podołać).

fut 3 sg odoła. ◇ 3 pl odołają.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Móc przeciwstawić się, podołać (z czes. odolati 'obronić się');

odołać komu: ani im [nieprzyjaciółom] żadny nie odoła, telko ten który Krysta Pana sobie na pomoc bierze a w cerkwi św. [...] zostawa, przeciwko której i bramy piekielne [...] nic nie odołają. AktaSynod I 140.

odołać przeciwko komu: AktaSynod I 140 cf odołać komu.

Formacje współrdzenne cf DOLAĆ.

FP